

הנשיאה מקיבוץ שרד

הגילוי המסעיר של השבוע שייך לחברי קיבוץ שרד, ממשיק השומר הצעיר בעמק יזרעאל, אשר נוסד ב-1926 על ידי עולים מ צ'כוסלובקיה. חברי הקיבוץ גילו לפתע, כי עשוי להיות להם חלק מכריע בשיפור היחסים המקומיים בין צ'כוסלובקיה וישראל. הי סיבה: אשתו של נשיאה החדש של צ'כוסלובקיה, הגנרל לודביק סבוברדה, היא לא רק יהודיה וישראלית, לפי מוצאה, אלא גם בת הקיבוץ שרד — שנולדה בבית-החור לים בעפולה. אשתו של סבוברדה היא אחת משיי בנותיהם של בני-החוג בולדיק שמו"ר סר ולוטי כהן, שנימנו עם מייסדי שרד. לאחר מספר שנים בקיבוץ, כשאשתו הי נוכחת של סבוברדה הייתה כבת שש, כי תחילת שנות-השלושים, עזבו בני-החוג את הקיבוץ והיגרו ללונדון. בבירה הבריטית נפרדו השניים ולוטי כהן חזרה עם בנותיה לפרו. שם התחתנה שנית עם קארל קרייביץ, גרמני מאזור הסודטים, שהיה בזמנו שגריר צ'כוסלובקיה במוסקבה. קרייביץ נאסר ונשפט בימי משפט סלאנסקי, אולם היה היחיד שלא ניכפע להאשמה. השוא שטפלו עליו — ושופטיו לא העזו לגעת בו ברעה. הוא נפטר לפני שנתיים. עתה הוברר גם, כי בת-אשתו נשואה לי נשיא צ'כוסלובקיה. בקיבוץ שרד נימצאים מספר חברים הממשיכים לקיים קשר — הן עם בולדיק שטרסר, אביה של אשת-הנשיאה, והן עם בלונדו — והן עם אמה. הרמטכ"ל החדש של צה"ל, רב-אלוף חיים בר-לב, אינו רק חובבי-סוסים מושבע, דבר שכבר נודע ברבים: השבוע הסתבר, כי הוא גם חובבי-כלבים. בתצוגת-כלבים שנערכה השבוע, בבית-ברל בצופית, היה הרמטכ"ל אחד האורחים החשובים ביותר. כשהוא מציג בבאווה רבה את כלבו הענק והשחור העונה לשם דוגו. הסטודנט אילן שלייה, שנוקד מקיבוץ נגבה בעיקבות חתימתו על המחאה נגד פיצוץ הבתים וההחליות — אחרי שראתה אור בפרוזה ובלה-מונד, הגן השבוע על עצמו. בערב הכרוז מכיסו, קרן בראדמוון, שלף שלייה את הכרוז מניו-יורק, כדי להוכיח שאין הוא נורא כל-כך. שלייה גילה כי הוא לעבוד סינית באוניברסיטה. "סע לסין!" צעק לעבר אחד המאזינים. אז נזעק בראדמוון להגנת שלייה: "חשוב מאוד ללמוד סינית. בקרוב תצטרפו כולכם ללמוד סינית!"

המניין של רמז

את אחד הזיכרונות המרים ביותר מתקופת פת מלחמת-העצמאות, העלה השבוע בקופס פוגל, איש הבהמה הירושלמית. ביום הי התקפה המפורסמת על משטרת-לטרון, בה נפלו מאות חללים, היה מפקד אחת החטיבות שהסתער על לטרון האלוק שלימה (פיסטוקי) שמיר. שמיר תיכנן לעבור את השטח החשוף שבין הגבעות, מזרז

ג'ודי פירדס

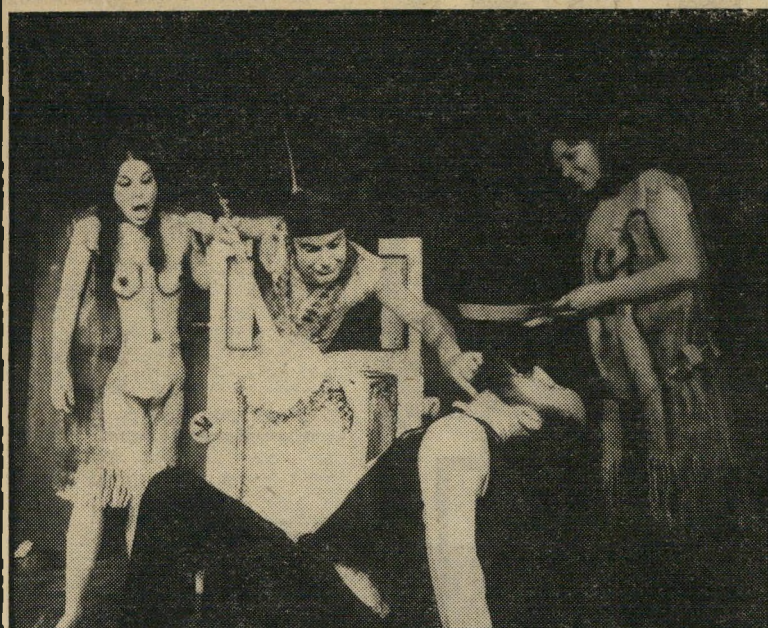
שתי אלמנות-קש נוספו השבוע לחבריה הדינונופיות. השתיים: השחקנית ז'רמן איניקובסקי והרקדנית היפנית פיה אביבה פו, שנפרדו מבעליהן הי טריים, להם נישאו זה עכשיו. שני הי בעלים הם רקדנים בלהקת המחול בת שבע. שיצאו לסיבוב הופעות באירופה. במסיבה שערך הצייר מוטי פן, שחזר לא מכבר מאירופה, נהגו האורחים כמייסדיה לכל דבר, כאשר בקבוקי

אלמוז עדיין מעורר זעם

לפני 14 שנה היה מוכאל (מיקו) אלמוז צעיר יותר, אבל לא אחאנגארדי יותר. הוא העלה על בימות-הארץ, לי ראשונה, את תיאטרון האבסורד, החל את דרכו של תיאטרון זה בישראל בי הזמרת בעלת-הקרוח ליוגין יונסקו. אז, כשהגיע להופעה בחיפה, אמר לו רכז-תרבות, אחר ההצגה: "אם תעז לבוא עוד פעם עם הצגה כזאת — לא נרשה לך יותר לשים את כפות-רגליך בעיר-הכרמל". בינתיים זרמו המון מים בירקון וב-תמזה — שלגותיה גר הבמאי והמחזאי הישראלי עם אשתו הגלמה, רוב הי שנים האחרונות. תיאטרון האבסורד הי תרש ליטב בישראל, ומיקו חזר, סוף-סוף, לביים בעצמו מחזה חדש. המשהו הזה היה מחזה מודרני ביר תר, בשם אוטראוסו. מיקו הקים להקה משלו, גייס כמה שחקנים מוכשרים, כמו שולמית קפלנסקי, רינה עוזיאלי, יאיר קלינגר ואופליה לירן, והעלה מחזה המספר על זקנה מטורפת, הטסה במכונית ישנה על-פני כל העולם.

כאשר הוצגו ההופעות הראשונות בי סיבוב-הרצה, ניהם מיקו: "היה זה כי אילו הלכתי אחרה 14 שנה, סיפר הי שבוע לידיד. "אותן תגובות, אותו יחס של זרות, של איבה אפילו — אם כי

למשטרת לטרון, ולהגיע לבנין לאור היום. כמה מפקדיו העירוהו שתהיה זו התאב. דות לעבור שטח זה ביום ועל כן רצוי אולי לערוך את התקפה לילה. "בלילה? ניהם פיסטוק, "מה אנחנו, גנבים, שנתקוף בי לילה?" • לעם ישראל יש זיכרון צר. ב"ג באייר, מלא 16 שנים לפטירתו של דויד רמז, מי שהיה שר-התחבורה הי ראשון בממשלת-ישראל. ביום-התערה אז כרה על קברו בניכרון-יעקב. מספר הנוכחים היה כה קטן, עד שהיה צורך להעניק את החון המקומי-על-מנת לגייס מניין. • הנה קול-ישראלי עורכת לאחרונה תוכניות בהן מופיע מומחה לכירומנטיקה, הקורא את אופיים של אישי-ציבור ידועים מתוך נית גם אל העיתונאי עמום קינן, הזמינה אותו להשתתף בתוכנית-השידור. קינן סירב לקבל את ההזמנה, טען שקול-ישראל מסרב לשרד את דעותיו הפוליטיות. • כשיסכימו לשמוע את הדעות שלי, אסכים למסור גם את כף-היד שלי", השיב, "ועד אז תשתמשו בכפות-הידיים של אלה שנותנים להם לדבר בצלכם". במיקרה, לא שלא במקרה, למחת היום בשמונה בבוקר צילצל לביתו של קינן יגאל לוסין, עורך-התוכנית יש שאלות של קול-ישראל — והזמין את קינן להר פיע בתוכניתו. חבר העודה המרכזת של ההסתדרות מטעם סיעת הליברלים העצמי אים, הילד זיידל, עומד לערוך בקרוב את חגיגת-הכלולות של בתו. בין השאר הזמין זיידל לטקס קהל מיוחד במינו: יהיו אלה אותם מאות אנשים, שזיידל הוציא מי כנסיות וממינוזים, בהם שהו בימי מלחמת-העולם השנייה בברחם מהנאצים. • אחת הדמויות הססגוניות של הפולקלור הדינונופי בתל-אביב, הנוצחה, סוף-סוף, בשיר: גילה

הפראים בהצגת "אוטראוטו" העירום צויר על-גבי השמלה

במאי בלונדון. "תארו לעצמכם", אמר לידידו, "אפילו העובדה שציירונו גופות עירומים על הבגדים של החשקניות, הי משחקות פראי-אדם — אפילו זה נראה כנועז בעיני הפרובינציאל!"

אדיב יותר. איש לא איים עלי. עתה מתלבט הבמאי הדינאמי, בעל הי זקן האפור, אם להמשיך בניסוייו הי תיאטרונים בישראל או לחזור לקאריירי רה שלו כמרצה לתיאטרון, מחזאי וי

אלמוז הוציאה לאחרונה את תקליט הפיזמונים הראשון שלה, בו היא משמיעה ארבעה שירים. אחד השירים, שמילותיו חוברו בידי יעקב שבתאי ומנגינתו בידי אריס סאן, נקרא בשם סוקו. הי כוונה היא לא פחות ולא יותר מאשר לאמרגן מרקו תורג'מן.

השערויה של פריי

זוכרים את שמואל אומני, סחור בי נמל-חיפה, שהבמאי פיטר פריי גילה בו ניצוץ של שחקן, והחליט להפכו למארלון בראנדו הישראלי — בסרט אשת הגיבור? אומני, שלא הצטיין במיוחד בסרט, חזר ב תום הצילומים לעבודתו בנמל. אולם לאחי רונה הגיעו ידיעות מניו-יורק, לפיהן הי קבל אומני למחלקה לדרמה באוניברסיטת ניו-יורק, ומוריו מציינים אותו כתלמיד הי טוב והמוכשר ביותר בכיתתו. מי יודע, אר לי עוד יצליחו לעשות ממנו שם מה שלא הצליח פיטר פריי? בכל אופן, האיש הי מאושר ביותר לשמע ידיעה זו היה פיטר עצמו. • זה לא הפריע לפיטר פריי לערוך, ביום השני השבוע, שערויה גדולה באולם התיאטרון הקאמרי, כאשר נוכח שם כהצי גת המחזה הביתה של הרולד פינטר. נראה שהמחזה, ששימש נושא לחיכוחים רבים גם קודם לכן, עורר את חמתו של פריי, המשמש עתה כמנהל האמנותי של תיאטרון אהל. העובדה שהוא נכח כאורח בתיאטרון יריב לא, הפריעה לו לשפוט את ההצגה, לכל אורכה, בקריאות-לזרשפות. גם בתום ההצגה לא נרגע פריי, ניצב על מדרגות הקאמרי והסביר לקהל שנאסף מ-סביב מה דעתו על המחזה — במילים בור-

טות ביותר. • טייס-השלום הישראלי אייבי נתן המשיך להפתיע את מכריו. לאחר לילה שלם בו הישקה את כל חבריו ב-30 בקבוקי-שאמפניה לכבוד פסק-הדין שנגזר עליו במשפטו, על שתי טיסותיו ל-מצרים, הודיע אייבי שהוא החליט לא כנועז בעיני הפרובינציאל!"

אייבי כמית-המשפט שאמפניה ובית-סוהר

זה ל-40 ימי-מאסר. "אם מצאו אותי אשם באחד הסעיפים בעבירה על החוק למניעת הסתננות, אינני רוצה להסתפק בקנס", הס-ביר. "אם מגיע לי, לדעת בית-המשפט, עונש על מה שעשיתי — שיהיה זה עונש של ממש". סניגורו של אייבי, עורך-הדין משה נחשוך, סירב לבצע את קשתת לקוחו ולהמיר את הקנס בעונש-מאסר. כי עקבות סירוב זה נפרדו השניים, ואייבי הת קשר עם הפרקליט אריה מרינסקי, כי נהל את המשך מאבקו המשפטי. בין מכול האלבומים המלחמתיים המופיעים מאז מלחמת-ששת הימים, הופיע השבוע דווקא אלבום על השלום: שמו לחיות, ומקובצות בו יצירות על אחזה וחיים-בצחא, בין השאר של יהודים וערבים, מפרי-עטם של משוררים, אמנים וסופרים צעירים. אירגן ומפיץ את הקובץ — כמובן — המשורר-המוכר-את-ספרו-יריבו-חובות — יב"י.